

# APOCALIPSA CAPITOLUL 4 - Partea întâi

... Soră, ultimul vers a fost foarte frumos. Ținând cont de faptul că ne apropiem de Anul Nou, nu cred că putea cânta ceva mai frumos și mai potrivit pentru noaptea aceasta.

Se pare că vom începe anul bine, cu zăpadă și fleșcăială, o vreme tipică pentru această perioadă a anului în Indiana. Frate și soră Dauch, voi știți cum este aceasta pentru că și în Ohio este la fel, dar noi vom merge într-o Țară unde nu va mai fi așa ceva. Aceasta contează!

Este ajunul Anului Nou și desigur, fiecare a scris o promisiune sau și-a luat un angajament referitor la ce va face în noul an, deși peste două sau trei zile îl va încălca. În fiecare an se întoarce o nouă foaie, dar în următoarea zi totul se uită și oamenii sunt aceiași.

Vreau să vă spun însă un lucru, așa cum a spus și apostolul Pavel: *„Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea,*

*alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”*  
(Filipeni 3.13-14).

Am un singur regret: greșelile pe care le-am făcut în anul care a trecut, și cer cu smerenie ca harul Lui să mă ajute să apuc premiul chemării cerești. Sunt sigur că aceasta este mărturia noastră a tuturor, pentru că toți simțim la fel.

Îmi pare rău pentru că oamenii nu au putut veni din pricina vremii. L-am chemat pe fratele Neville, dar nu știam dacă va reuși să ajungă.

A venit și fratele Skaggs din Kentucky, unde zăpada este mai bine de trei picioare. Când a venit înapoi s-a împotmolit de câteva ori din pricina zăpezii mari și l-a scos de vreo două ori un fermier cu tractorul. Eu m-am gândit: „Dacă zăpada este de doi sau trei inch, nu este rău, iar drumurile sunt folosite de toți.”

Desigur, în seara aceasta vom asculta o mulțime de slujitori care vor veni până la miezul nopții din diferite părți.

Ei vor veghea ca trecerea dintre ani să se facă cu bine. De obicei, ei fac chemări la altar, se roagă, fac promisiuni lui Dumnezeu și își reînnoiesc legămintele.

Când l-am chemat pe fratele Neville m-am gândit că dacă nu poate veni, voi încerca să duc lucrurile cât pot de bine. Dacă nu va ajunge nici dimineață, voi continua să fac cât pot de bine. L-am spus că în seara aceasta voi încerca să aduc un mesaj de vreo cincisprezece minute. Văd că printre noi sunt și câțiva predicatori care așteaptă.

Astfel, m-am gândit să mă opresc puțin la **capitolul 4 din Apocalipsa** și să continuăm și mâine cu el. Apoi vom lua capitolele 5 și 6 și cât vom putea cu ajutorul Domnului.

Înainte de a începe, vreau să vă spun că am fost vizitat de fratele Drummond Thomas și soția sa. Părinții ei sunt în seara aceasta printre noi. Ei tocmai s-au întors din Africa, unde au avut un mare serviciu de salvare a sufletelor și vindecare divină.

Dacă nu greșesc, zilele trecute au avut un serviciu în închisoare, iar păcătoșii au

venit la Domnul. Este minunat cum a folosit Domnul această pereche tânără. Ei sunt acum în America pentru o perioadă de evanghelizare.

Aș vrea să-i scriu fratelui Drummond, cred că i-am pocit numele. Nu putea să aibă un nume englezesc? Cred că mulți dintre noi nu-i pot pronunța numele: „Drummont”. Cred că așa se pronunță. Dacă cineva dorește să-l aibă în biserică pentru a vorbi acolo, și eu aș vrea să-l ascult.

Sora Charlotte este doar o copilă. Ea i-a povestit Medei despre experiențele pe care le-au avut în Africa. Și acolo bătălia este la fel de grea ca aici.

Dacă doriți să-i aveți pe fratele și sora Drummont în biserică voastră, anunțați-l pe fratele Tony Zabel în Mel Rose 7-3945. Vi-l recomand pe fratele pentru că este un bun predicator. Mie îmi place mult de el pentru că este un băiat bun și neînfricat.

Se pare că Africa trebuie să trimită misionari aici în America. Aici este nevoie de ei, chiar aici, mai mult decât acolo. Câți dintre voi sunt bucuroși pentru că Domnul v-a cruțat viața încă un an? Iată-ne la sfârșitul anului, iar rugăciunea noastră este ca Domnul să ne ierte toate păcatele și scăpările avute.

Înainte de a începe, vă doresc tuturor un an plin de propășire, binecuvântări și sănătate. Dumnezeu să fie cu voi și să vă ajute să creșteți duhovnicește, fizic și financiar și să vă dăruiască tot ce aveți nevoie.

Și în fața mea stă un nou an și numai Dumnezeu știe ce mă așteaptă în el. Noi trebuie doar să ne hotărâm pentru că fratele Jim are invitații de peste tot din lume; să vedem cum ne va călăuzi Domnul. Să vă rugați din toată inima ca Dumnezeu să nu ne lase fără călăuzirea Sa, pentru că aș vrea să fiu sincer și sub călăuzire.

De multe ori oamenii nu mă înțeleg și spun: „Frate Branham, tu nu mai mergi în

locurile unde obișnuiai să mergi și nu mai faci...” Eu am învățat o lecție de la Domnul nostru din Biblie: Isus nu a fost un clovn și nici ucenicii Lui nu sunt clovni. Aici cred că am greșit mulți dintre noi: ne-am gândit că trebuie să facem mult tărașoi în jur la orice și totul a ajuns să semene mai mult cu un spectacol decât cu un caracter sfânt.

Ați observat? Când a venit Domnul, cei care L-au primit cu adevărat au fost Simeon, oarba Ana din Templu, Ioan Botezătorul care venea din pustie și toți ceilalți... Ioan a mers în pustie când avea nouă ani și nu l-a mai văzut nimeni până la vârsta de treizeci de ani.

Oameni ca aceștia au crezut cu sfințenie și au umblat smeriți așteptând venirea Domnului. Ei nu au „umflat” adunările lor și nu le-au pus sub „semnul timpului”, sub „semnul orei”, la transmisiuni TV și celelalte. N-am nimic împotriva că ceilalți procedează așa, însă mie nu mi se pare asemenea lui Hristos.

Odată frații Lui l-au spus: „De ce nu mergi să faci aceste minuni și la Ierusalim? Noi vom merge să sărbătorim Paștele și îl vom chema pe marele preot Caiafa și pe ceilalți, ca să știe și să vadă ce lucrări faci! De ce să umbli cu grămada aia de pescari, cu clasa aceea de oameni? Du-te acolo să poată vedea toată lumea.” Dar Isus le-a răspuns: „Vouă, timpul vă este prielnic întotdeauna, dar timpul Meu nu a venit încă!” Ați văzut?

Scriptura a vorbit de venirea lui Ioan Botezătorul cu șapte sute doisprezece ani înainte de a se naște, și a spus că un glas va striga în pustie, iar atunci munții vor sări ca mieii, frunzele copacilor vor bate din palme, înălțimile se vor face câmpuri și câmpiile vor fi înălțate. Păi se părea că atunci când va veni acest mare profet, va fi cunoscut de toată lumea; Dumnezeu va da la o parte cerurile și culoarele lor se vor îndrepta în jos, iar o mare mulțime de îngeri vor însoți un car de foc care va coborî pe pământ. Dar când a venit Ioan, era doar un om cu fața păroasă, pus pe ceartă și înfășurat într-o piele de oaie. Probabil făcea baie o dată la trei sau patru luni. El a venit din pustie și a început să predice stând în noroi până la genunchi: „*Pocăiți-vă, căci Împărăția lui Dumnezeu este aproape.*” Vedeți? El nu s-a dus prin

orașe, iar dacă cineva dorea să-l asculte venea la Iordan. Și ce a făcut el? A zguduit națiunea și lumea. O scuturare se întâmplă și acum, despre care oamenii nu știu nimic. Când a venit Isus, El nu S-a dus la oamenii din înalta societate, ci a venit la ai Săi, la cei care Îl așteptau. Și la fel face astăzi: Duhul Sfânt vine la cei chemați de Dumnezeu. Aceasta îi zguduie puternic pe cei aleși, în mijlocul cărora au loc lucruri mari și puternice, despre care lumea nu știe nimic.

Lumea crede că lucrările acestea înfloritoare pe care le văd la televizor, clădirile acestea de milioane de dolari sunt mărețe, dar Biblia spune că toate sunt o nebunie înaintea lui Dumnezeu.

El nu privește la lucrurile mari. Ceea ce oamenii numesc nebunie, Dumnezeu numește mare și ceea ce oamenii numesc mare, Dumnezeu numește nebunie. Lui I-a plăcut să-i salveze pe cei pierduți prin nebunia predicării Evangheliei.

Ce credeți că spuneau ei despre Ioan? „Lângă Iordan este un fanatic cu fața păroasă, venit din pustie și înfășurat într-o piele de oaie! Stă cu picioarele goale în noroi și strigă. Cine a mai auzit așa ceva?”

Dar când a venit Isus, Mesia născut într-un grajd, pe niște paie și înconjurat de vite și de păstori fără școală?

„...Mama Lui I-a conceput înainte de căsătorie, nelegitim... Ce ziceți de aceasta?”  
Vedeți? Ei nu L-au cunoscut.

Evanghelia este și astăzi aceeași și zguduie mai tare ca niciodată, dar zguduie rămășița și o pregătește să fie gata.

„El a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au cunoscut.” Când era pe pământ, El le-a zis ucenicilor Săi:

*„Să nu mergeți în locurile păgânilor. Și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor...  
ci mergeți mai degrabă la oile pierdute ale lui Israel.*

*În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți  
la el până veți pleca...*

*Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din  
cetatea aceea sau din casa aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre.”*

*Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținuturile Sodomei și  
Gomorei, decât pentru cetatea aceea.” (Matei 10.5-15). Toate cetățile care i-au  
refuzat pe ei, zac astăzi în cenușă, iar cele care i-au primit stau în picioare și acum.  
Așa este. Uneori trece mult timp, dar nu vă faceți griji, Dumnezeu nu uită!*

Dacă nu mă grăbesc, nu mai ajung la Apocalipsa.

„Oh, aș vrea să-L văd, să-l văd Chipul

Și acolo să cânt veșnic despre harul Său.

Pe străzile slavei îmi voi ridica glasul

Atunci când grijile toate au trecut.

În sfârșit sunt Acasă și mă bucur veșnic.”

Îmi place aceasta!

Să ne plecăm capetele. Nu uitați că Biblia spune: „*Când stați în picioare să vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva...*” (Marcu 11.25). Cei care au o cerere să ridice mâna. Să nu uitați că Dumnezeu vede și știe totul.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de sfințenia Ta divină în Numele Domnului Isus, Numele Atotsuficient care a fost dat oamenilor și prin care sunt numite familiile din cer și de pe pământ. Toate sunt numite Isus.

Te rugăm Doamne, să primești recunoștința noastră. Câte lucruri n-am putea așterne pe hârtie, lucruri pentru care ar trebui să Îți fim recunoscători: micile alunecări pe care le-am avut în anul care este gata să treacă și prin care Satana ne-ar fi șters viața, dar Tu nu ai terminat cu noi, ci ne-ai dat îndurarea Ta. Doamne, noi credem că ne-am născut în lumea aceasta ca să Te onorăm și să Te slăvim. Tată, Te rugăm să ne ierți pentru fiecare fărădelege și pentru fiecare greșală pe care am făcut-o de-a lungul călătoriei. Iartă-le și aruncă-le în Marea Uitării în Numele Domnului Isus și ajută-ne să nu ni le mai amintim niciodată în timp ce le mărturisim. Să nu le mai săpăm niciodată din nou și să presăm înainte spre acest semnal Omului desăvârșit, Hristos Isus. Acordă-ne aceasta, Tată.

În timp ce vor vorbi slujitorii Tăi, unge-i cu Duhul Vieții ca să predice cum nu au mai făcut-o până acum; să aducă în seara aceasta mesajul în biserică.

Noi ne-am adunat sub acest acoperiș mic pentru care Îți suntem recunoscători, Doamne. Îți mulțumim pentru că avem unde să aprindem un foc, pentru că tot ce avem nevoie este un acoperiș deasupra capului.

Comoara noastră nu este din lumea aceasta, ci din cea viitoare, acolo unde credem că hoții nu pot intra să o fure și nici moliile nu o vor roade, pentru că este Viața veșnică.

Tată, Te rugăm să ne ajuți s-o împărtășim în toate zilele vieții noastre.

Ajută-ne să fim slujitori potriviți și înlătură tot ce este rău, Doamne, tot trecutul. Îndepărtează din viețile noastre toate rădăcinile răutății și ale amărăciunii și ajută-ne să pășim înaintea Ta blânzi și smeriți. Îndură-Te, Doamne. Dă-ne cel mai bun an de până acum, iar în seara aceasta dăruiește-ne Cuvântul Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Mi-e greu să mă uit la ceas, pentru că n-aș vrea să-i țin prea mult pe frații mei. Astfel, dacă nu voi termina subiectul în seara aceasta, voi continua mâine dimineață, iar dacă fratele Neville nu va ajunge, cu ajutorul Domnului voi ține și serviciul de școală duminicală.

Și nu uitați:

„Rugându-vă, rugându-vă este singurul fel

De a atinge locuri mai înalte.

Rugându-vă, rugându-vă rugăciunea credinței

Va aduce jos binecuvântările lui Dumnezeu.”

Haideți să cântăm cu toții.

Acum este noul an, deci avem timp destul. (Fratele Branham cântă împreună cu adunarea).



Dacă rugăciunea făcută cu credință aduce jos binecuvântările lui Dumnezeu, să continuăm să ne rugăm. În seara aceasta suntem bucuroși să avem fețe noi în Împărăția lui Dumnezeu, fețe care anul trecut nu erau. Eu doar continui să mă rog ca să se adauge tot timpul tot mai multe. Și nu s-a spus nici pe jumătate ceea ce va fi pe partea cealaltă.

Acum să deschidem la **Apocalipsa 4**. Este cineva care dorește Biblie? Avem aici câteva disponibile. În ordine. Să vină un ușier să le ia pentru că aveam un teanc de Biblii.

Dacă cei din spate vor să vină mai în față, este loc destul. Haideți aici ca să vă simțiți cât mai bine. V-a plăcut lecția pe care am avut-o cu privire la cele șapte Epoci ale Bisericii? Mulțumesc. Aceasta mă face să mă simt bine, fiindcă și eu am primit o mulțime de binecuvântări din ele.

În seara aceasta vom citi capitolul 4 și vom lăsa în urmă ceea ce a vorbit Domnul Bisericii din Laodicea. În epoca Laodicea a fost cea mai mare încurcătură din toate epocile.

În ultima parte a epocii bisericii Laodicea am văzut cel mai trist lucru: pe Isus stând afară din propria biserică. A fost dat afară și acum bate la ușă să fie lăsat înăuntru. Nu este acesta un lucru trist? Cred că este cel mai trist text pe care l-am citit vreodată. Isus dat afară din biserică SA, stă la ușă și încearcă să intre înapoi ca să-i salveze: *„...Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.”* (Apocalipsa 3.20). Nu este trist că El este la ușă? Dumnezeuul cerurilor scos afară din propria Sa biserică prin crezurile, denominațiunile și felul lor de purtare. Ei au ales crezurile lor și pe El L-au scos afară din biserică.

Este la fel ca atunci când a fost crucificat. Atunci ei l-au acceptat pe ucigașul Baraba și l-au crucificat pe Isus. L-au lăsat liber pe un ucigaș și l-au respins pe Isus Hristos, Singurul care le putea da Viața.

Același lucru L-au făcut astăzi pentecostalii și celelalte denominațiuni. Toți mor imediat ce se organizează. În istorie nu există niciuna care să nu fi murit după ce s-a organizat. Semnele, minunile și darurile i-au părăsit imediat ce s-au organizat. În loc să-L accepte pe Domnul Isus să le dea Viața, ei s-au întors înapoi și i-au dat din nou drumul lui Baraba între ei. Nu este groaznic lucrul acesta? Nu-i de mirare că Dumnezeu este scos afară din biserică Lui și stă la ușă și bate încercând să intre înapoi în ultima epocă a bisericii.

Apocalipsa este împărțită în trei părți.

Primele trei capitole aparțin bisericii, mesajului și îngerilor bisericii. Apoi ea dispare în capitolul 3 și nu mai apare până în capitolul 19, când se întoarce cu Domnul. În acest timp, Dumnezeu lucrează cu evreii. De atunci încolo este pecetluirea poporului Israel, coborârea mării cetăți Ierusalim și altele, la sfârșitul timpului.

Ioan a avut aceste viziuni când era pe insula Patmos. Câți știu cât de departe de uscat este Patmosul? Cam la treizeci de mii de coastă. Romanii foloseau această insulă ca loc de exil pentru prizonieri. De ce a fost dus Ioan acolo? Ce a făcut? A furat ceva? Nu. L-au dus acolo pentru că tulbura oamenii și făcea ceva rău? Nu. Atunci de ce l-au dus? Pentru Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia Lui; pentru predicarea Evangheliei.

Poate să i se întâmple ceva unui creștin și să nu fie spre binele lui? Nu. De ce l-a dus Dumnezeu pe Ioan pe acea insulă pustie? Ca să-i dea această Carte a Apocalipsei. Înseamnă că Dumnezeu poate să-i tragă diavolului blana pe ochi oricând vrea, nu-i așa? Sigur că da. Oh, îl iubesc pentru că nu trebuie să fiu deștept. Dacă aș fi fost deștept, probabil aș fi uitat totul despre asta, fiindcă știu că nimeni nu poate fi atât de înțelept ca El. Dar oriunde ajung, mă predau Lui și fac ceea ce îmi spune El să fac. Aceasta-i tot. Uneori totul este contrar cu ceea ce cred eu, dar știu că totul este în ordine dacă mă conduce El, pentru că El este înțelept. El știe ce face, dar eu nu știu. De aceea îl las pe El și totul este bine. Vedeți? Aceasta este, frate Neville. Doar lăsați-l s-o facă. Eu nu încerc să am flori și lauri, ci mă smeresc și spun: „Tată, sunt aici oricând Mă vrei!” Astfel, mergeți drept

Înainte în felul acesta și totul va merge întotdeauna corect.

Deci, noi n-am fi avut cartea Apocalipsei dacă Ioan n-ar fi mers pe insula Patmos. Aceasta a fost calea lui Dumnezeu ca să ne dea cartea Apocalipsei; și Ioan a stat acolo și a scris-o timp de vreo trei ani.

Noi l-am lăsat la versetul 22 din capitolul 3, unde făcea invitația: „*Cel ce are urechi, să audă ce zice Bisericii Duhul.*”

Acum vom începe să citim din **capitolul 4**:

***„După aceste lucruri, m-am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!” (v. 1).***

Vom lua fiecare verset. Mi-am notat o mulțime de texte, dar nu știu dacă vom reuși să le parcurgem pe toate. Domnul să ne dea călăuzirea SA. Aici scrie: „*După aceste lucruri...*” adică după epoca Bisericii.

Tot ce scrie de aici încolo, se va întâmpla pe pământ după răpirea Bisericii. Vedeți, după răpire. El se întoarce să-l ia pe Israel după epocile bisericii, iar Biserica nu mai apare până în capitolul 19 când se întoarce cu Mirele ei. Lăudat să fie Dumnezeu pentru nuntă.

Haideți să citim aceasta. Vreți să citiți împreună cu mine? În ordine. Să deschidem la Apocalipsa 19 și să începem citirea de la versetul 7. Aici apare din nou Biserica:

Aceasta este când Biserica apare din nou, pentru că Ea nu mai apare deloc până în

capitolul 19. *„Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.”* Oh, aș putea predica despre aceasta până la miezul nopții și n-aș spune nici jumătate. Uitați-vă: *„...soția Lui s-a pregătit.”*

Charlie, Nellie și Rodney, ce am vorbit noi zilele trecute? Vedeți? Când Ilie și-a aruncat mantaua peste Elisei, el a luat-o și a îmbrăcat-o din nou până când a trecut Iordanul, iar când s-a urcat în car, a lăsat-o să cadă.

Când un creștin este salvat, mai întâi își întoarce fața spre Hristos, se sfințește față de toate obiceiurile necurate, lasă deoparte orice povară și se pregătește. Mireasa s-a pregătit!

Aceasta îmi amintește de o povestioară pe care trebuie s-o spun înainte de a merge mai departe. În urmă cu mulți ani, în vestul sălbatic era o mare companie numită „*Armour & Swift Packing Company*”. Ei cumpărau ferme și vite care valorau o grămadă de bani. Cumpărau toate fermele mici și astfel aveau milioane de acri de pășune pe care își mânau cirezile de vite Hereford și propria cale ferată pe care le duceau de la o pășune la alta.

În una din marile ei ferme, compania avea un supraveghetor care avea patru sau cinci fete. Ei au aflat că într-o zi, unul din fiii proprietarului companiei va vizita ferma. Tânărul era necăsătorit și toate fetele erau sigure că îl vor cuceri imediat ce va sosi. Astfel, s-au pregătit și au pregătit toate lucrurile pentru sosirea lui. S-au gătit cu rochiile lor din '44 și cu acele pălării așezate pe partea din spate a capului... știți voi cum se purtau fetele din vest.

Acolo era și o tânără domnișoară ai cărei părinți muriseră. Era verișoară cu fetele, dar cu toate acestea era tratată ca o servitoare. Ea făcea toate lucrurile murdare de pe lângă casă, spăla vasele și toate celelalte lucruri; și se îmbrăca doar cu ce primea de la celelalte.

Când s-a apropiat timpul să sosească tânărul, au atârnat peste tot ghirlande și s-au dus la gară să-l întâmpine. Trăgeau focuri de armă și caii nechezau, iar când a ajuns, l-au dus la fermă. În seara aceea au dat o mare petrecere, au cântat și au dansat toată noaptea. El a stat acolo două sau trei zile.

Acum voi face o mică paralelă. Verișoarele noastre care sunt îmbrăcate frumos, cu biserici frumoase cu turla înalte și dacă este vreun nume rău care se poate da penticostalilor sau să li se atribuie ceva rău... Și ceilalți fac lucruri greșite, însă nu se aude nimic despre aceasta. Vedeți? Dar ia să facă vreun predicator penticostal vreo greșală și vă spun că toate ziarele din țară vor vorbi numai despre aceasta. Da, domnule. Ia să se roage un predicator penticostal pentru un copil care apoi moare! Să vedeți cum toate ziarele din țară se vor grăbi să scrie: „Vindecarea divină este fanatism!”

Dar nici un ziar nu scrie despre fiecare caz pe care îl pierde doctorul. Pentru unii mumă, iar pentru alții ciumă. Păi, dacă ar face aceasta, nu le-ar ajunge coloanele ziarelor să scrie numele morților. Dacă m-aș duce în cimitir și aș spune: „Să ridice mâna toți cei care au murit sub vindecarea divină! Apoi vreau să văd mâna celor care au murit sub tratament medical!” Cred că raportul ar fi de unu la un milion. Chiar așa! Deci dacă vor să-l critice pe unul, să-l critice și pe celălalt. Ei omoară milioane de oameni pe an prin operații și medicamente, dar nu se spune nici o vorbă despre aceasta. Vedeți?

Astfel, fata aceasta trebuia să facă toată munca grea. În timp ce toate erau gătite cât mai frumos, dansau și petreceau, ea avea doar o rochie veche și zdrențoasă, iar după ce s-a servit cina, a trebuit să spele vasele. Când a terminat, a ieșit să arunce apa murdară în spatele casei, iar acolo l-a întâlnit chiar pe fiul patronului, care stătea rezemat de gardul țarcului.

El a zis: „Bună!”

Rușinată, tânăra s-a grăbit să-și acopere rochia zdrențoasă cu ligheanul și a

Început să se dea în spate, dar el s-a apropiat și i-a zis:

„Nu te teme de mine,” după care a adăugat: „Eu am venit aici cu un scop: să-mi caut o soție. M-am uitat la toate fetele de aici, dar nu o vreau pe nici una dintre ele. Dorința mea este să-mi iau o soție adevărată și dintre toate, te-am observat pe tine. Am aflat că ești verișoară cu celelalte.”

„Da, domnule, așa este.”

„Aș vrea să te întreb dacă vrei să te căsătorești cu mine?” Păi, sărmana nici nu știa ce să facă. Era atât de emoționată că nu știa ce să-i răspundă tânărului.

Oh, îmi imaginez cum s-a simțit ea, voi nu? Așa am simțit și eu când Isus Hristos a venit la mine, un păcătos bun de nimic, fiul unui bețiv, și mi-a spus: „Te vreau pentru Mine!” Cum a fost posibil să se oprească la unul ca mine? Cum a putut spune: „Îți dau o casă în cer.” Cum a putut spune: „Te salvez!”? Cum a putut face aceasta pentru un nenorocit ca mine? Dar El a făcut-o.

Ea a zis: „Domnule, nu sunt vrednică să fiu soția unui om ca tine, pentru că tu ești obișnuit cu lucruri mari, de care eu nu știu nimic pentru că sunt săracă.”

„Dar eu te-am ales pe tine.”

Nu a fost frumos când v-a spus Isus aceasta? Știți bine că nu ați fost vrednici să fiți creștini, dar El v-a ales! Bunătatea Lui și îndurarea Lui a făcut aceasta. Nu voi L-ați ales pe El, ci El v-a ales pe voi. Așa este.

Și tânărul a continuat: „Nu te uita la hainele tale. Pe mine nu mă interesează hainele tale, ci privesc la ce ești tu. Deci, vrei să te măriți cu mine?”

În final ea și-a dat consimțământul, iar el i-a zis: „Mă voi întoarce de acum într-un an. Tu să fii gata! Să fii îmbrăcată cu haina de nuntă, pentru că mă voi întoarce și mă voi căsători cu tine chiar aici. Apoi te voi duce la Chicago și acolo vei locui într-un palat. Atunci se va termina cu spălatul vaselor și cu toate lucrurile acestea!”

Când au auzit verișoarele ei de lucrul acesta, au zis:

„Sărmană prostuță, doar știi că omul acela n-a vorbit serios!”

Nu este și astăzi la fel? „Cum pot fi Biserica, niște „holly-rollers, niște analfabeți? Cum ar fi posibil așa ceva?”

Nu vă temeți! Când suntem logodiți și simțim sărutul de logodnă al lui Isus Hristos în inimile noastre, să îndepărteze păcatele noastre, Ceva ne spune că El Se întoarce din nou. Da, El va reveni într-o zi.

Tot anul a lucrat și a slujit, punând deoparte șaptezeci de cenți sau cât îi dădeau, ca să-și cumpere haina de nuntă, deoarece avea un singur gând: să se pregătească, să fie gata. Cu banii adunați și-a cumpărat rochia de mireasă, în timp ce verișoarele ei râdeau și își băteau joc de ea.

În final a venit la sfârșitul zilei. Ea s-a îmbrăcat în haina de nuntă, s-a pregătit și s-a curățit fiind gata. Când au văzut-o, verișoarele s-au adunat în jurul ei și au zis: „Prostuță mică! Doar știi că n-a vorbit serios. El nu se va căsători niciodată cu o fată tine!” Dar ea era gata oricum.

S-a înserat, iar ele continuau să-și bată joc de ea, dar fata stătea la ușă și-l aștepta pe el.

„La ce ora a zis că vine?” au întrebat-o ele.

„Nu mi-a spus nici o oră, dar a zis că va veni într-un an din acea zi; de aceea mi-a mai rămas o oră.” Amin.

Și a continuat să-l aștepte

„Mai am o oră treizeci de minute și zece secunde.” Ele au continuat să râdă de ea și s-o numească în toate felurile.

Dar în final, chiar în ceasul crucial, au simțit pământul vibrând sub roțile unei trăsurii care se apropia și ropot de cai.

Ce uimite au fost s-o vadă pe micuța mireasă pregătită, ieșind pe ușă și alergând pe aleea înconjurată de trandafiri, în brațele bărbatului pe care-l iubea și cu care a plecat pentru a fi soția lui!

Într-una din aceste zile, cei care batjocoresc și spun: „holly-roller și pentecostali” și alte lucruri vor păți la fel ca verișoarele. Noi așteptăm; mai avem puțin timp, pentru că El va fi aici în momentul când a promis. Da, într-o zi ne vom lua zborul și vom pleca. Fiți gata! Păstrați-vă haina de nuntă curată și nu o dați jos! Lăsați toate aceste lucruri rele afară din inima voastră!

Ascultați ce spune Scriptura aici:

*„Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului: soția Lui s-a pregătit (Ați reținut?),*



*și i s-a dat să se îmbrace în cu subțire, strălucitor și curat.” – (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților).*

*Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” (Apocalipsa 19.7-9).*

Așadar, într-una din aceste zile, va fi o întâlnire în văzduh, în dulcea plecare. Fiți gata! Pregătiți-vă și curățați-vă inima de gândurile rele! Aveți credință în Dumnezeu indiferent cât de întunecat pare a fi sau cât de mult vă batjocoresc oamenii, râd de voi și spun că ați făcut greșeli! Continuați să trăiți sfinți pentru Dumnezeu! Mergeți înainte, pentru că ceasul este aproape!

Deci Mireasa apare din nou în Apocalipsa 19.

Să revenim la textul nostru:

**„După aceste lucruri...(după ce a văzut epocile Bisericii)... m-am uitat și iată că o ușă...”** (Apocalipsa 4.1).

Nu uitați că Ioan era în Patmos și după ce a văzut prin câte a trecut Biserica

**„...m-am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer...”**

O ușă. Ce este ușa? În Apocalipsa 3.8 scrie: *„Știu faptele tale: iată că ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide...”*

Ușa este EL, Hristos. Putem citi aceasta în Ioan 10.7: *„Eu sunt ușa oilor.”*

În vechime, păstorii își duceau oile în staul. După ce le numărau și vedea că sunt toate, păstorul se culca jos chiar în ușă. În felul acesta, lupul nu putea intra fără să-l trezească și nici oile nu puteau ieși fără să treacă peste el. Oh, în ce siguranță se simțeau oile fiindcă păstorul era culcat în ușă!

Noe din Vechiul Testament a stat în ușa arcei. Oh, ascultați, căci voi spune ceva! El a stat în ușă și a predicat pocăința și neprihănirea oamenilor care au râs de el. Și nimeni nu putea intra în arcă decât prin ușa în care stătea el. De ce? Pentru că arca avea o singură ușă.

Și există o singură Cale. Frate Stricker, este o singură Cale de a intra în Trupul lui Hristos. Există o singură Ușă spre Biserica Dumnezeului celui viu și aceea este Isus. *„Eu sunt Ușa!” „Eu sunt Calea!” „Eu sunt Calea ce duce la Ușă!” „Eu sunt ușa oilor!”*

El i-a spus acestei epoci a Bisericii: *„Am pus înaintea ta o ușă deschisă.”* El i-a spus aceste cuvinte epocii Bisericii Metodiste, dar ei s-au întors și au mers în organizație. *„...Am pus înaintea ta o ușă deschisă.”* După ce au primit sfințirea, El le-a spus: *„...am pus o ușă deschisă”,* care este Duhul Sfânt: *„Noi toți am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”* (1 Corinteni 12.13), care este Hristos.

El a pus acest Mesaj în fața Bisericii Metodiste, dar ea s-a întors de la El. Ei au ajuns la sfințire, dar au refuzat Duhul Sfânt. Vă amintiți de Ușa deschisă?

Cum intrați în Hristos? Printr-un singur Duh, Duhul Sfânt, care este Duhul lui Hristos. Deci nu intrăm înăuntru printr-o strângere de mână, nici prin stropire, ci prin botezul Duhului Sfânt noi toți suntem botezați într-un singur trup și suntem făcuți părtași acestui trup; un singur botez al Duhului Sfânt în acea Ușă.

Priviți! Această Ușă este așezată în cer, și când s-a uitat, L-a văzut pe Domnul Isus.

**„...m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe...”**

Acum scena se schimbă. Deși se afla în Patmos, Ioan privea în cer. Mai întâi, a văzut ce s-a petrecut pe pământ (epocile Bisericii) de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii, iar când ele s-au încheiat, a auzit un glas. Când a privit spre cer, a văzut o Ușă deschisă și un glas răsună ca sunetul unei trâmbițe. Deci scena s-a mutat de pe pământ în cer.

Glasul era al Celui care umblase printre cele șapte sfeșnice. Era același glas, glasul nu se schimbă. Câți vă amintiți unde era glasul când l-a auzit pentru prima dată în prima epocă a Bisericii? În spatele lui. Dacă vreți, notați Apocalipsa 1.10 și 13.

**„În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe, și suna ca multe ape.**

*M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.*

*„Și în mijlocul celor șapte sfeșnice (am văzut) pe cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu de aur.” (Apocalipsa 1.10-13).*

După ce i-a arătat tainele celor șapte sfeșnice (El ținea în mână cele șapte stele, avea părul ca lâna albă, picioarele ca arama aprinsă și ochii ca para focului – niște simboluri), Ioan a auzit același glas vorbind din cer, iar când s-a uitat în sus, a văzut o Ușă deschisă în cer. Cum intri înăuntru? Prin Isus Hristos, singura Ușă, singura Cale; alta nu este.

Oricine încearcă să urce sus pe altă cale este un hoț și un tâlhar. În pilda nunții

fiului de împărat, cel care a intrat la Cină fără haină, a fost găsit vinovat și ca urmare a fost legat și aruncat în întunericul de afară. El este singura Cale spre Cina Nunții. Cred că am vorbit nu demult despre aceasta.

În Orient, când cineva se căsătorea trebuia să dea el însuși hainele de nuntă pentru invitații săi. Astfel, când l-a văzut pe omul acela la masă fără haina de nuntă... Câți din voi își amintesc pilda? Sunt sigur că ați citit în Biblie despre ea. El l-a văzut pe omul acela fără haină de nuntă. Ce este aceasta? Mirele stă la ușă și toți invitații prezintă invitațiile: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu... Și tot ce-Mi dă Tatăl (toți cei invitați) va ajunge la Mine...”* (Ioan 6.44,37). Deci invitații au venit, iar Mirele le-a dat o haină de nuntă astfel încât să arate toți la fel, religia Duhului Sfânt, îi face pe toți să arate la fel. Indiferent dacă sunt bogați sau săraci, robi sau slobozi, albi sau negri, bărbați sau femei, ei toți sunt una în Hristos Isus. Mirele a stat la ușă, a primit invitațiile și le-a dat hainele de nuntă, astfel ca și bogatul și săracul să arate la fel. Așa este și în Împărăția lui Dumnezeu: acolo nu sunt oameni mari și oameni mici, ci toți sunt una în Hristos Isus.

Ce credeți că face Mirele când vine și găsește pe cineva stând acolo fără haina de nuntă? El a zis: *„Prietene, cum ai intrat aici?”* Nu a putut răspunde nimic, ceea ce dovedește că a ajuns acolo pe altă cale și nu pe Ușă. El a intrat pe fereastră sau pe ușa din dos, iar Mirele l-a numit prieten, arătând că era un membru de biserică. *„Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?”* (Matei 22.12-13). Apoi i-a chemat pe slujitori și le-a zis: *„Legați-i mâinile și picioarele, luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”* Acestea sunt cuvintele lui Hristos Însuși. Corect. Omul acela a fost aruncat afară. Dacă ar fi intrat pe Ușă, ar fi primit haina de nuntă.

Oh, fiți atenți! Dacă haina de nuntă este botezul Duhului Sfânt, cum vom putea să ne prezentăm altfel? Dacă prima epocă a Bisericii, trebuia să intre prin Ușa Hristos Isus, să primească botezul cu Duhul Sfânt, și să-și pună haina de nuntă, cum credem că vom intra pe o altă cale? Dacă veniți prin metodiști, baptiști, pentecostali sau prin orice altă denominațiune, veți fi legați și aruncați în întunericul de afară. Voi trebuie să veniți prin Hristos Isus, Calea, Ușa, Adevărul și

Viața. Amin.

Glasul pe care l-a auzit vorbind în Apocalipsa 1.12-13 era ca sunetul unei trâmbițe (în engleză „trompetă”). Voi știți că trâmbița are un sunet strident. Ce înseamnă trâmbița în Biblie? Război. De câte ori sună trâmbița, sunetul ei anunță un război, o descoperire sau ceva ce urmează să se întâmple.

Când începe capitolul 4 din Apocalipsa, epoca Bisericii dintre neamuri este încheiată, iar El a părăsit pământul. Vă amintiți? Când glasul a vorbit înapoia lui Ioan, din mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, lucrarea era încheiată. Acum, același glas vorbea din cer. Ce era aceasta? El Și-a răscumpărat poporul; lucrarea Lui pământească s-a încheiat, iar acum era în slavă și i-a zis lui Ioan: „*Suie-te aici sus...*” Amin. Aceasta mă face să strig de bucurie acum, în ajunul Anului Nou. O, Doamne! Vedeți?

Acolo sunteți. Vedeți, pregătiți. „*Veniți aici sus!*” Război. Este începutul mării bătălii pentru oamenii care au respins Mesajul lui Dumnezeu, L-au respins pe Duhul Sfânt și pe Mesagerul celor șapte epoci ale bisericilor. Pentru toți cei care au respins Mesajul harului Său, nu a mai rămas decât judecata. Astfel, El se pregătește să toarne plăgile peste pământ: „***Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri.***” Voi turna mânia Mea peste toți cei ce L-au respins pe Hristos, păcătoșii respingători de Dumnezeu.

Ce groaznic va fi pentru ei, când va suna ultima trâmbiță și va fi dată ultima bătălie, când va fi predicată ultima predică, când va fi cântată ultima cântare și noi vom sta la scaunul de judecată al lui Hristos! Atunci vei fi întrebat: „De ce nu L-ai primit? Ce ai făcut cu viața pe care ți-am dat-o?” Va trebui să-i dați socoteală. Ce va fi atunci?

M-ați auzit cântând cântecul acela:

„Ce va fi atunci? Ce va fi atunci?”

Când marea Carte va fi deschisă, ce va fi atunci?

Când celor ce au respins Mesajul

Li se va cere să dea socoteală, ce va fi atunci?”

Vom sta acolo tot atât de sigur de aceasta pe cât sunt de sigur că această carte este scrisă. Veți sta acolo și vi se va cere socoteală.

Frate și soră, ca fii și fiice de Dumnezeu, s-ar cuveni să ne cercetăm în fiecare ceas al zilei! Pavel spunea: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.”* (Galateni 2.20). Vedeți? Cercetați-vă, fiindcă nu știți ceasul în care veți fi chemați să dați socoteală acolo sus!

Acum priviți ce a spus Ioan în ultima parte a versetului 1: **„...Glasul cel dintâi pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe... mi-a zis: „Suie-te aici sus...”**

Vino aici sus! Ți-am arătat desfășurarea epocilor Bisericii pe pământ, dar acum suie-te aici sus și-ți voi arăta ceva ce se întâmplă aici sus.” Vedeți, atunci Hristos a părăsit pământul; El s-a dus în glorie. Epoca Bisericii s-a încheiat, ceea ce arată că Duhul Lui a încheiat aici. El va pleca în slavă și l-a chemat pe Ioan să vină sus, și i-a arătat ce altceva se întâmplă. „Vino aici sus.”

În versetul 2, Ioan a zis:

**„Numaidecât** (Oh, dacă mă comport ciudat, este pentru că mă simt bine) **am**

***fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.***

***„Numaidecât am fost răpit în Duhul.”***

Când auzi Glasul acesta vorbindu-ți, se întâmplă ceva. Amin. Vi s-a întâmplat? Mie mi s-a întâmplat în urmă cu treizeci de ani, iar de atunci nu am mai fost același om. El a spus: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*” (Matei 11.28). Acea m-a schimbat.

Ioan a spus: ***„Numaidecât am fost răpit în Duhul.”*** (Care duh? Duhul Sfânt. Oh!). ***„Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.”***

Vedeți, Ioan a părăsit pământul. Hristos a părăsit pământul în forma Duhului Sfânt, iar trupul Său stă acolo ca aducere aminte a Jertfei. Vom ajunge imediat la aceasta. Duhul lui Hristos s-a întors înapoi să trăiască în Biserică, în noi.

Imediat după ce i-a arătat lui Ioan sfârșitul lucrării Lui de aici, El l-a dus în cer și i-a spus: „Îți voi arăta ce se va întâmpla după aceste lucruri, după epocile Bisericii. Ioane, nu mai pot vorbi cu tine aici jos fiindcă am plecat, M-am suit mai sus. Vino aici sus cu Mine acolo (Amin), și îți voi arăta ce se va întâmpla după aceea.” Oh, Doamne! Oh, să fii dus sus în vedenie; dus sus în slavă.

Experiența lui trebuie să fi fost ca aceea a lui Pavel în 2Corinteni 12.2-4. Pavel a fost răpit într-o vedenie. Ați știut aceasta? El a văzut lucruri despre care n-a putut vorbi, nici n-a amintit nimic despre aceasta timp de paisprezece ani. Dar ascultați care este diferența dintre ei.

Lui Pavel nu i-a fost îngăduit să vorbească în public despre ceea ce a văzut. Oh,

Doamne! El a văzut lucruri despre care nu a putut vorbi. A fost luat până la al treilea cer și bănuiesc că nu a avut destule cuvinte ca să spună ce a văzut.

Vedeți, lui Pavel nu i-a fost îngăduit să vorbească, în timp ce lui Ioan i s-a cerut să scrie totul într-o Carte care să meargă prin toate epocile. Oh, Doamne! I-au fost date ca să fie descoperite în aceste zile din urmă. Această Carte nu a fost descoperită în timpul lui Ioan, ci acum, în timp ce mergem înainte.

Observați! Faptul că Ioan a fost luat sus imediat după epocile Bisericii, este un tip al Bisericii răpite. Imediat după încheierea epocii Bisericii Laodicea, urmează răpirea. Asemenea lui Ioan, Biserica merge sus în prezența lui Dumnezeu. Oh, aceasta îmi răcorește sufletul! Luat sus la răpirea Bisericii! Cartea Apocalipsei a fost scrisă la sfârșitul epocii Bisericii.

Mai am ceva ce vreau să clarific cu privire la un lucru care a fost multă vreme o foamete mare pentru mulți creștini. Astăzi, în timp ce studiam Scriptura și îmi notam texte, am întâlnit nume, culori și lucruri la care ne vom opri când vom ajunge acolo. Mi-am notat aceste texte ca să le am în vedere când voi ajunge la ele. De obicei le știu pe dinafară, dar când nu am prea mult timp la dispoziție, îmi place să fac măcar o referire la ele pentru că străbat întreaga Scriptură înapoi și înainte.

Aș vrea să fiți atenți! În Matei 16.13 citim următoarele:

*Isus a venit în părțile Cezarei lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”*

*Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din proroci. „Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”*



*Simon Petru drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”*

*Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*

*Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această Piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui.*

*Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”*

*Atunci a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Hristosul.” (v.13-20).*

Fiți atenți căci vă voi mai lua un text: *„Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”* (v. 28). Ce mărturie! Ce mult le place criticilor să se lege de textul acesta și să arate cât este de surd! Vedeți?

Noi știm ce se spune și în legătură cu „piatra” lui Petru. El va zidi Biserica Sa pe aceeași „piatră” pe „descoperire”, nu pe Petru cum susțin catolicii. Dumnezeu Își va zidi Biserica pe descoperirea din cer că El era Fiul lui Dumnezeu, nu pe un om care mai târziu a alunecat. El nu o va zidi nici pe mărturia că El este Fiul lui Dumnezeu, pentru că ei știau aceasta. Petru tocmai o spusese. Isus a spus: *„...nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.... Și pe această piatră (pe această piatra a mărturisirii), voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.”*

Sper că nu s-a scurs deja timpul, ca să apucăm să intrăm puțin în subiect. În ordine. Piatra mărturiei... El Își va zidi Biserica pe mărturia lui Petru. El a spus: *„...unii din cei care stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul*

*omului venind în Împărăția Lui.” (v. 28).*

Când a spus „unii” înseamnă că sunt mai mulți de unul, nu-i așa? Și uitați-vă! Toți ucenicii Lui stăteau acolo, iar El i-a întrebat pe fiecare: „Ce crezi tu despre aceasta?” Apoi a zis: *„Unii din cei care stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Lui.”* Oh, Doamne, ce afirmație! Gândiți-vă că El a spus aceasta cu două mii de ani în urmă. Ei bine, aceea a fost.

Este Cuvântul lui Dumnezeu infailibil? Se va împlini fiecare Cuvânt pe care L-a spus El?

Dacă vreți, acum aș vrea să deschideți împreună cu mine la Matei 17. La câteva zile după întâmplarea aceasta, Isus i-a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și S-a dus cu ei sus pe munte ca să fie martori la schimbarea Sa la față. Și ei au văzut Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere. Au văzut venind Împărăția lui Dumnezeu în repetiție. Amin. Oh, ei au fost aduși în viziune să urmărească Împărăția lui Dumnezeu la repetiții așa cum venea Ea, introducerea Mileniului. Ei au văzut-o în repetiție.

Când Cecil B. De Mille a făcut „Cele zece porunci”, i-a invitat pe mai mulți predicatori, printre care Oral Roberts, fratele Shakarian și mulți alți frați din țară, să meargă în studio ca să urmărească reprezentarea acestui film și să-și spună părerea cu privire la el, dacă sunt ceva critici cu privire la el. Ei l-au văzut înainte ca să fie rulat pentru public.

Deci Isus a spus: *„Unii din cei ce stau aici (Amin!) nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”*

Câteva zile mai târziu, El i-a luat pe Petru, Iacov și Ioan și s-au dus sus pe munte, unde Isus S-a schimbat la față înaintea lor. Fața Lui era mai strălucitoare ca soarele și hainele l s-au făcut albe ca lumina. Adesea când am vorbit din Scriptură, eu am

folosit-o în pildă.

Tu poți lua un text din Scriptură și să legi întreaga Biblie cu el. Da, domnilor. Nicăieri nu este nici o spărtură, totul este tencuit cu puterea lui Dumnezeu. Diavolul nu are pe unde să se strecoare oricât ar încerca. Așa este. El nu poate intra acolo unde sunt sfinții care și-au pus mărturia afară și au crezut în Împărăția lui Dumnezeu. El a luat fiecare Scriptură și a tencuit-o cu Duhul Sfânt, spălată în Sânge; lumea nu poate ajunge în aceea; Diavolul nu poate ajunge la aceea. Ei sunt morți și viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, prin Pecetea lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Cum ar mai putea să-i deranjeze diavolul? Acum ei sunt acolo, în acea condiție.

Deci aici el a văzut venirea sau repetiția venirii Lui. Și care este primul lucru pe care l-a văzut? El l-a văzut pe Moise care reprezenta sfinții morți care vor fi înviați. Acolo stătea și Ilie.

Aș vrea să observați ceva. Ce se va întâmpla? Acolo era Moise: toate cele șase epoci ale Bisericii care au adormit. Dar nu era doar el, ci și Ilie: mesagerul timpului din urmă și grupul lui, sau cei transformați, cei răpiți. Amin. Aceasta se va întâmpla în viitor, dar ei au văzut repetiția.

Toți s-au adunat cu El. Oh, Doamne! Ce este aceasta? Făgăduința făcută lui Petru, Iacov și Ioan împlinită. Așa este, fiindcă El a spus: *„Unii care stau aici nu vor gusta moartea până când vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa”*, iar ei au văzut repetiția. Apoi după aceasta, după înviere...

În continuare aș vrea să vă mai arăt ceva ce s-a întâmplat după moartea, îngroparea și învierea lui Isus. Este vorba de Ioan 21.20: *„După ce au mâncat pâine și pește, Petru s-a întors spre Isus și l-a întrebat arătând spre Ioan: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”* Unii critici au început chiar de atunci cu aceste lucruri. Haideti să le lămurim dacă tot suntem la subiectul acesta.

Ioan era un om al iubirii și Isus îl iubea mult, iar când Petru L-a întrebat: „Doamne, dar cu acesta ce va fi? Ce se va întâmpla cu el în viitor?” Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?” (Ioan 21.21-22).

Ucenicii L-au înțeles greșit pe Isus, crezând că El ar fi spus că Ioan va trăi până la venirea Lui. Dar Isus nu a făcut nici o greșeală și S-a ținut de cuvânt chiar în capitolul 4 din Apocalipsa. El l-a dus pe Ioan în cer și a desfășurat înaintea lui toate lucrurile. Glorie!

El a văzut toate lucrurile în avanpremieră. El le-a văzut ca și cum ar fi trăit în mijlocul evenimentelor: a văzut toate epocile Bisericii, una după alta până la venirea Domnului și întreaga Carte a descoperirii. Oh, Doamne!

Vedeți cât de infailibile sunt făgăduințele Lui?

*„Isus a zis: „Ce-ți pasă ție dacă vreau ca el să rămână până voi veni?”* El l-a ales pe Ioan, l-a dus sus și i-a arătat toate lucrurile ca și cum ar fi trăit acele evenimente; i-a arătat tot ce va fi. Nu este minunat, frate Pat? Oh, vedeți, l-a ridicat drept în sus. În Apocalipsa 4.2 l-a luat sus și i-a arătat lucrurile care au fost, care sunt și care vor veni. l-a arătat epocile Bisericii, întoarcerea evreilor, răpirea, venirea plăgilor, revenirea, Mileniul, Casa veșnică a celor salvați. El a trăit toate acele evenimente ca și cum ar fi fost prezent. Vedeți? El l-a luat sus și i-a derulat tot filmul ca să vadă desfășurarea lucrurilor în repetiție. O, Doamne!

Înainte de a muri, Ioan a fost răpit în Duhul și a văzut lucrurile ca și cum le-ar fi trăit. El a văzut repetiția; a văzut în vedenie tot ce s-a întâmplat pe pământ din acel timp până la venirea Domnului Isus.

Haideți să vedem:

*„Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie...”*

Acolo era un glas care l-a chemat. Oh, glasul acela! Nu pot să mă îndepărtez de glasul acela din spatele lui. Ioan s-a uitat în urmă și El i-a arătat toate epocile Bisericii, pentru că stătea în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Apoi, după încheierea epocilor Bisericii, glasul acela a părăsit pământul, s-a dus sus. Când El s-a dus în glorie, L-a auzit zicând: *„Vino aici sus și îți voi arăta ce se va întâmpla de acum înainte.”* Oh, vai!

Să vorbim puțin despre glasul acela. Pentru aceasta, mi-am notat câteva texte. Mai întâi vom merge în 1 Tesaloniceni 4. Ascultați ce spune glasul. Noi știm ce spune înainte de a citi, nu-i așa? *„...trâmbița lui Dumnezeu va suna și întâi vor învia cei morți în Hristos.”* Este adevărat? Dacă vreți să vă notați, este vorba de 1 Tesaloniceni 4.16-17. „Glasul”. Acela era Glasul lui Hristos. Este adevărat? Glasul lui Hristos.

*„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.*

*Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”*

Glasul care l-a îndemnat pe Ioan *„Suie-te aici sus”*, este același glas care va îndemna într-o zi Biserica. Amin.

Mai mult, glasul care l-a îndemnat pe Ioan să meargă sus, este glasul care l-a chemat pe Lazăr din mormânt, același glas al arhanghelului. Glasul arhanghelului este Hristos. Oh, Glasul trâmbiței lui Hristos l-a chemat pe Ioan sus, același glas care l-a chemat pe Lazăr să vină afară din mormânt. Ați observat că la mormântul lui Lazăr, El a vorbit cu glas tare? Nu a spus doar încet: *„Ieși afară!”* (Fratele

Branham vorbește încet), ci a strigat: Lazăre, ieși afară!”

L-a chemat din morți, iar el a răspuns: „Iată-mă!” El s-a întors din morți după ce murise și începuse să putrezească.

Glasul care i-a spus lui Ioan: „Sue-te aici și îți voi arăta ce se va întâmpla”, este glasul care va răsună când vor învia morții în Hristos, căci „trâmbița va suna...” Ce este trâmbița? Glasul lui Hristos, Același glas care l-a chemat sus. Ioan a auzit un glas ca sunetul trâmbiței, care zicea: „Sue-te aici..” Vedeți cum va fi învierea? Într-o clipă, într-o clipeală din ochi. Glasul Lui limpede va chema Biserica zicând: „*Ieșiți afară din ea!*” O, Doamne, ajută-mă să aud și eu acel glas care va chema în acea zi!

Știu că înaintea mea stă o mare ușă neagră numită moartea. Cu fiecare bătaie a inimii sunt tot mai aproape de acea ușă, iar într-o zi va trebui să intru pe ea. Dar nu vreau să intru strigând și văietându-mă ca un laș, ci doresc să fiu înfășurat în hainele neprihănirii Lui și să știu că Îl cunosc pe El în puterea învierii Lui, iar în ziua când El va chema, când va suna trâmbița lui Dumnezeu și morții în Hristos vor învia, voi ieși și eu afară dintre morți. Iar dacă voi fi în viață, voi fi schimbat într-o clipă, într-o clipeală din ochi și voi merge cu ceilalți să-L întâlnim pe Domnul în văzduh. Glasul acela de trâmbiță sună clar și tare, iar la venirea Lui va fi la fel. Hm! Oh, acela va fi același, la venirea Sa.

Nu este nici un sunet nesigur cu El. Când Ioan a auzit glasul acela care i-a zis: „*Sue-te aici sus*”, nu era nimic nesigur. Și el a mers. Amin.

Când El l-a chemat pe Lazăr care era în mormânt și al cărui suflet era de patru zile în călătorie pe undeva... Eu nu știu unde era, și nu știe nimeni aceasta, dar oriunde ar fi fost, când El l-a chemat afară, deși viermii începuseră să-i mănânce trupul și mirosea greu, s-a ridicat. Acel sunet clar de trâmbiță a spus: „*Lazăre, vino afară!*” și acel om mort, cu trupul intrat în putrefacție, s-a sculat și a ieșit afară din mormânt umblând pe picioarele lui. Acolo n-a fost nimic nesigur, nu-i așa, fraților?

Nimic nesigur.

La fel este și în seara aceasta când se aude un glas clar care spune: „Pocăiește-te, păcătosule, și-ți voi da Viața veșnică! *Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Aceasta este chemarea Lui și în ea nu este nimic nesigur.

Eu sunt un martor că este adevărat, iar în lume sunt alte milioane de martori care pot mărturisi că acesta este Adevărul. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este o trâmbiță, iar când sună este Adevărul. Când a spus: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*” nu este nimic nesigur, pentru că El este Același. Da, domnilor.

„*Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos și veți primi darul Sfântului Duh.*” Nimic nesigur.

„*Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică. Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?*” (Ioan 5.24; 11.25-26). În aceste cuvinte nu este nimic nesigur. „*Cine crede în Mine va trăi.*”

„*Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.54). Nici un sunet neclar; este un sunet sigur.

Oh, eu știu, pentru că L-am auzit sunând în sărmana mea inimă irlandeză, când eram doar un biet păcătos. Cum puteam fi salvat? L-am crezut; am crezut că era un sunet sigur și L-am acceptat, iar acum sunt un martor că acesta este Adevărul.

Într-o zi, El va chema din nou și atunci noi vom ieși din lumea aceasta pentru că acea trâmbiță nu dă niciodată un sunet nesigur. Nu domnilor, niciodată!

Ea sună astăzi când ne cheamă și o face la fel ca atunci când ne spune ceva.

Să ne întoarcem la versetul citit:

***„Și iată că în cer era pus un scaun de domnie.”***

Vedeți? El nu mai este între sfeșnice pe pământ, ci stă pe scaunul de domnie, pentru că răpirea a avut deja loc. El este în cer și stă pe tronul Său. Vom ajunge la versetul 5 și veți vedea că acesta nu este un scaun de îndurare, ci este tronul judecății pentru că din el ieșeau flăcări, tunete și fulgere. Mila s-a terminat, Epoca Bisericii s-a încheiat.

*„Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!”* (Apocalipsa 22.11). Nu mai este îndurare!

În seara aceasta, Sângele este încă pe altar și scaunul acela este un scaun al îndurării pentru orice păcătos care caută iertare. Dar în ziua aceea nu va mai fi un scaun al îndurării, ci va fi unul de judecată, pe care va sta un Dumnezeu mâniș: *„Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos?”* (1 Petru 4.18). Când va veni El pe norii slavei Sale, chiar și munții vor căuta un loc unde să se ascundă. Unde vom sta atunci?

Oh, scump este acel curs

Ce mă face alb ca zăpada;

Nu cunosc alt izvor,



Nimic decât Sângele lui Isus.

Oh, Doamne, ce lecție! Nici un sunet nesigur. El nu mai este aici, ci stă pe tronul Său.

Și încă ceva: aceasta este dovada că Biserica este luată sus înainte de necazul cel mare. Vedeți? De ce? Aici este unul pe tron în glorie, și Biserica s-a dus, apoi vine necazul.

Eu am spus întotdeauna că în zilele lui Noe, înainte de a cădea primul strop de ploaie, Noe era deja în arcă; Lot era afară din Sodoma înainte de a cădea focul, și Biserica va fi în slavă înainte să cadă bomba atomică. Acesta este adevărul. Ea va fi luată înainte să cadă bomba atomică.

Poate zici: „Cum a fost cu prima?” Aceea a fost aruncată peste păgâni, nu peste creștini.

Acum observați. El și-a încheiat lucrarea pe pământ, și-a luat Biserica și acum trimite judecata peste lumea care L-a respins. El și Biserica Sa sunt plecați în slavă, iar Ioan, un descoperitor pentru Biserică, este un tip pentru Biserica luată în slavă: „*Suie-te aici sus.*” Voi ziceți: „Ioan reprezintă Biserica?”

O spun pentru toți cei ce ascultă acest Cuvânt: Ioan a fost reprezentantul Sângelui lui Isus Hristos, martorul Cuvântului. El a fost un martor al botezului cu Duhul Sfânt, a avut o părtășie personală cu Hristos și reprezenta întreaga Biserică. Fiecare bărbat sau femeie, băiat sau fată, care a crezut în Hristos și L-a acceptat pe această bază, va fi chemat într-o zi: „Suie-te aici sus!”, și va fi luat sus înainte de necaz. Să nu uitați că timpul necazului celui mare nu a sosit încă.

Acesta este timpul așezării judecății, pentru că lui Ioan i s-a arătat ce se va

Întâmpla după epoca Bisericii.

Observați încă o dată versetul 2: „...**în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie stătea Cineva.**” Duhul care a fost pe pământ, a plecat în slavă și Același Isus care este în seara aceasta cu noi, S-a dus în slavă și stă pe tron.

**„Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.”**

Am să închei pentru că sunt și alți frați care vor predica. Poate voi reveni dimineață la „*curcubeul ca o piatră de smarald la vedere.*” Oh, Doamne!

Sunt aproape pretutindeni oameni

A căror inimi sunt în clocot (Vă place aceasta?)

Foc ce a căzut la Cincizecime

Care i-a spălat făcându-i curați.

Oh, acesta arde acum în inima mea

Slavă Numelui Său!

Mă bucur că pot spune că sunt unul din ei.

Domnul Isus i-a promis lui Ioan că va vedea venirea Fiului omului. Erau prezenți Petru, Iacov și Ioan, iar Domnul Isus le-a spus: „*Unii din voi nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Lui.*” El nu a spus că toți cei prezenți vor vedea aceasta, ci doar unii dintre ei, iar câteva zile mai târziu, ei s-au dus pe munte și au văzut ordinea învierii în repetiție, și venirea Domnului.

Moise reprezenta sfinții morți și înviați, iar Ilie îi reprezenta pe sfinții transformați. Dar amintiți-vă că Moise a fost primul și apoi a venit Ilie. Ilie urma să fie mesagerul ultimei zile, căci împreună cu el și cu grupul lui va veni învierea; va veni răpirea, vreau să spun. Moise a adus învierea, și Ilie a adus grupul răpit. Ambele grupări au fost reprezentate aici.

După un timp Petru a spus: „Haideti să ridicăm trei corturi. Unii să meargă sub lege, iar alții sub Ilie, și să mergem (unii din ei) pe această cale.”

În timp ce vorbeau ei, un glas a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*” (Matei 17.5). Când au auzit, ucenicii au căzut cu fața la pământ, iar când le-a vorbit Isus și s-au ridicat, nu au văzut pe nimeni altcineva decât pe Isus singur, totul s-a topit într-Unul. Oh, și El este Lumina, Calea, Adevărul, Ușa și Curcubeul!

Cu voia Domnului, mâine vom avea o lecție mare! Ne vom ocupa de judecăți și de piatra de sardiu, ca să vedem ce reprezintă și ce rol a jucat. Ne vom ocupa de iaspis și de celelalte pietre și vom merge în Ezechiel, apoi în Geneza și în Apocalipsa pentru a lega totul împreună: aceste pietre de diferite culori și așa mai departe. Apoi vom vedea dacă este corect. Vedeți? Este același Duh Sfânt, același Dumnezeu, care arată aceleași semne și minuni, și face exact lucrurile pe care le-a făgăduit.

El i-a spus lui Petru și celorlalți ucenici care erau prezenți: „*Unii dintre voi nu vor vedea moartea până nu Îl vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Lui.*”

Și Petru L-a întrebat arătând spre Ioan: „Ce va fi cu acela?” dar Domnul Isus i-a răspuns: „Ce-ți pasă ție dacă El Mă va vedea venind?” Și l-a lăsat să trăiască ca să poată vedea. Ioan a trăit după ce ceilalți au murit, ca să vadă desfășurarea venirii Domnului în putere repetată: întreaga scenă începând din timpul lui, până la încheierea judecăților și începerea Împărăției de o mie de ani. Ioan a văzut absolut tot: încheierea Mileniului și începutul Împărăției. Înseamnă că El își ține Cuvântul, este adevărat?

Cu ajutorul Domnului, mâine dimineață voi începe de la versetul 3.

Să ne plecăm capetele.

Câți din adunarea aceasta știu că sunt gata dacă vor fi chemați într-o zi? Fie că sunteți sau nu pregătiți, veți fi chemați să vă întâlniți cu Dumnezeu. Trâmbița va suna, iar când se va întâmpla aceasta, va pronunța condamnarea voastră și veți fi chinuți timp de milioane de ani în iazul diavolului. Dar dacă veți fi pregătiți, veți merge sus să vă întâlniți cu sfinții.

Pe cât este de sigur că Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul față de Petru, Iacov și Ioan, pe cât este de sigur că L-a ținut față de Ioan cel preaiubit, descoperitorul; pe cât este de sigur că Și-a ținut promisiunea pentru epocile bisericilor; este tot atât de sigur că a făgăduit că în aceste ultime zile va trimite ploaia târzie și va aduce înapoi același Duh care a fost în El; în timpul de seară va apărea Lumina și va arăta aceeași putere, aceleași semne și tot ce a făcut El în ziua Lui, va arăta din nou în această Ușă deschisă în ultimele zile.

Iată-o! Îl avem chiar acum printre noi pe Duhul Sfânt, pe Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Vă predică, vă învață și încearcă să vă facă să vedeți ce este bine și ce este greșit. Este Duhul Sfânt Însuși care vorbește prin buze omenești și Se manifestă printre oameni încercând să împartă milă și har.

Dacă nu L-ați primit încă până în acest ajun de An Nou, n-ați vrea să ridicați mâna spre Dumnezeu și să spuneți: „Dumnezeule, îngăduie să primesc și eu puterea care a fost în Ioan descoperitorul, pentru ca atunci când voi fi chemat să mă înfățișez înaintea Ta, să am pacea pe care a avut-o el”? Ridicați mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Peste tot în biserică. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

„Vreau să fiu gata să răspund chemării.”

Tatăl nostru ceresc, acum când mai sunt doar două ore până la Anul Nou, mă gândesc că am făcut o mulțime de lucruri de care mi-e rușine. Mă căiesc pentru toate acestea, Doamne.

Sunt și multe lucruri pe care le-am făcut și pe care frații mei nu le-au înțeles. Dar Tată, le-am făcut pentru că așa am fost călăuzit. Te rog să faci să nu mă rușinez niciodată de acea călăuzire și călăuzește-mă mai departe să fac voia Ta așa cum sunt condus.

Dumnezeule, ajută-mă să fac voia Ta deoarece caut sincer să fac voia Ta și doresc să duc Pâinea Vieții la oamenii din lume, așa cum mi-ai arătat cu mulți ani în urmă, când am plecat din această biserică, și când am văzut un munte mare de Pâine la care veneau sfinții îmbrăcați în haine albe din toată lumea, ca să mănânce această Pâine a Vieții. O, Dumnezeule, ajută-mă să nu încetez niciodată să-i hrănesc pe oameni cu Pâinea Vieții!

Binecuvântează aceste suflete înfometate care tocmai au ridicat mâna. Ei caută Viața, de aceea Te rog să-i umpli cu Duhul Sfânt. Dă-le aceasta, Dumnezeule! Binecuvântează-i și ajută-i pe frații mei de pretutindeni.

Binecuvântează-i și pe frații noștri slujitori, care urmează să vorbească imediat, și dă-le Pâinea Vieții ca să ne-o împartă, Tată, în timp ce vom asculta atenți și plini

de respect glasul.

Îndură-te și binecuvântează-ne. Fie ca zorii noului an să ne aducă gânduri noi, descoperiri noi, putere nouă, oh, și orice lucru. Reînnoiește binecuvântările și făgăduințele Tale pentru noi, căci ne încredințăm în mâinile Tale, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă mulțumesc, frați și surori. (Fratele Neville spune ceva). Lăudat să fie Domnul!  
Amin.

**- Amin -**